

MODERNE TRAININGSMETHODES.

Algemeen.

Africhtingmethodes zijn een dankbaar onderwerp van discussie en we focussen ons hierbij vaak meer op de honden dan op de geleiders. Hier moet juist de nodige aandacht op gericht zijn, via de geleider zullen we als africhtingsteam de hond moeten zien te bereiken. Hoe neemt de geleider de trainingsinformatie in zich op, hoe interpreteert hij die, wat leert hij er uiteindelijk van en hoe past hij de informatie toe. Herkennen van de specifieke eigenschappen, kennis van belastbaarheid en temperament van de hond is hierbij onontbeerlijk. Met andere woorden: iedere geleider dient kritisch te zijn naar zichzelf en de toe te passen trainingsmethodiek en de specifieke mogelijkheden die zijn hond bezit, om tot resultaat te kunnen komen.

Details maken het verschil op de ranglijst. Op elk niveau zal het werken met nieuwe methodes echt een meerwaarde hebben. Uitgangspunt is toepassen van bestaande kennis die resultaten hebben gebracht en het ontwikkelen van nieuwe kennis en blijven zoeken naar innovatieve hulpmiddelen. Kennis hoeft niet altijd zelf ontwikkeld te zijn, het is uiterst effectief om up-to-date kennis slim toe te passen.

Bij de moderne methodes wordt gebruik gemaakt van de hond zijn lage driften. Bij afdeling C maken we minder direct gebruik van een pakwerker. Dat begint al bij het revieren. Meer en meer gebruiken we hulpmiddelen zoals o.a. balmachines. Het droog werken bij het volgen, opstelling en afleggen voor de vlucht en transport. (Als de geleider het niet begrijpt hoe kunnen we dan iets van de hond vragen).

Conditioneren algemeen.

Het leervermogen maakt dat een hond goed trainbaar is. Inprenting en het associatieleren vallen hieronder. Conditioneren, staat voor associatieleren bij de hond en bevat twee vormen: klassieke en operante conditionering. Een hond koppelt prikkels die nagenoeg gelijktijdig worden aangeboden. Leert verbanden ontdekken tussen samenhangende gebeurtenissen.

Met geven van prikkels kunnen we de hond bewust het gedrag beïnvloeden en dus stuurbaar maken. Vermijden is ook een geconditioneerde vorm. Herkenning van een minder aangename herinnering / prikkels wekt vermijding op.

Een training is gebaseerd op begeleiding en beloning, hier zal de hond zoeken naar belonende prikkels die in zijn voordeel werken. Het is van essentieel belang dat een geleider hierop inspeelt en zo controle op de hond houdt. Controle verliezen we door te pas en te onpas belonen, te hard, te lang, verkeerde timing of niet terecht straffen. Hier doen we een beroep op de probleemoplossende kennis, gedrag / houding herkenning van de instructeur en de mate

Van de totale belastbaarheid van de hond. Belangrijk is vooral hoe consequent is de geleider. Een hond moet duidelijk weten waar de grenzen liggen. (Vraagt leiding) Als een hond duidelijk zijn grenzen kent vermijden we agressie en conflicten.

Operante conditionering.

Een bepaald probleemgedrag valt te herleiden naar de geleider. De geleider heeft meestal onbewust (onwetendheid), door iets verkeerd aan te leren, de hond naar een vorm van ongewenst gedrag gebracht. Of heeft onbewust het probleemgedrag versterkt.

Als de instructeur de geleider hier niet attent op maakt, versterken of houden ze het gedrag minimaal in stand. Iedere actie om het versterkend gedrag achterwege te laten vermindert het probleemgedrag. Bij operante conditionering hebben we bekrachtigers / beloningen (positieve prikkels) van een bepaalde vorm van gedrag. Daar staan tegenover de negatieve prikkels als

correctie / straf, die een vermindering laten zien bij de uitvoering van een bepaald gedrag. Positieve / negatieve bekrachtigers kan je ook lezen als positieve / negatieve correctie.

Daarnaast is een hond meester in het ontwikkelen van zelfbelonend probleemgedrag dat tot een rangordeconflict kan leiden. Hier is de hond puur zijn positie in de rangorde aan het verbeteren of aan het uitbreiden. Sommige geleiders zijn helaas niet in staat om op een correcte manier het juiste gedrag bij de hond af te dwingen, gevolg minder of geen gehoorzaamheid en steeds minder aandacht voor zijn geleider. Bepaalde vormen van zelfbelonend gedrag zullen nooit verdwijnen. Pas als we tijdens de

trainingen en daar buiten het gedrag van de hond herkennen en begrijpen zijn we op de goede weg.

Herhalen.

De hond moet een kans krijgen om samenhang te ontdekken tussen wat als handeling gewenst en hoe dit wordt bekrachtigd. Dat betekent herhalen en nogmaals herhalen. Naast een consequente en goed getimde beloning, vraagt africhting geduld en nogmaals geduld.

Een hond zal het aangeleerde goed uitvoeren als het meer oplevert.

Shaping en Chaining.

Shaping, valt onder operante conditionering en passen we toe bij het aanleren van oefeningen. Hier leren we de hond stap voor stap een nieuwe gedragshandeling aan, die geen onderdeel uitmaakt van de hond zijn normale gedragsnormen. Om ons trainingsdoel te bereiken moet iedere positieve stap hoe klein ook worden bekrachtigd. Het timen, motiveren, belonen en herhalen zijn de sleutelwoorden.

Chaining: de losse stap voor stap onderdelen tot één geheel (ketting) maken.